

1

Leteči dragulj

// Petra Vrh Vrezec

1: Na vrbovi veji tik nad vodo je negibno sedel pravljlični ptič bleščeče modre barve, vodomec. Očaral je dečka Jako in njegovega dedka. risba: Kristina Krhin

OB ŽUBOREČEM POTOKU JE NAD VODNO GLADINO KAKOR PUŠČICA ZLETELA MODRA LISA. JAKA, KI SE JE RAVNO TAKRAT TAM SPREHAJAL Z DEDKOM, JE OBSTAL IN PRIČEL RADOVEDNO ISKATI TO HITRO MODRO STVAR. NJEGOVO RADOVEDNOST JE POTEŠIL VISOK IN PREDIRLJIV »TSIT«. NA VRBOVI VEJI TIK NAD VODO JE NEGIBNO SEDEL PRAVLJIČNI PTIČ BLEŠČEČE MODRE BARVE.

»DEDEK, POZNAŠ TO PTICO?« JE TIHO VPRAŠAL DEČEK.

»AHA, TO JE PA VODOMEC,« JE ODGO-

VORIL DEDEK.

»VODOMEC? ZAKAJ PA IMA TAKO IME?« JE NAPREJ SPRAŠEVAL JAKA.

»TA IZJEMNI PTIČ JE RIBIČ, DA MU NI PARA. SICER NIMA RIBIŠKE PALICE, PAČ PA ORODJE, KI JE ŠE UPORABNEJŠE. VELIK IN MOČAN KLJUN, POSEBNO OBLIKOVAN ZA RIBOLOV. ZNA GA PRAV MOJSTRSKO UPORABLJATI.«

TAKRAT SE JE PTIČ POGNAL NARAVNOST V VODO, DIVJE ZAPRHUTAL S PERUTMI IN NA PLANO POTEGNIL RIBICO, KOT BI BIL HOTEL POKAZATI, DA JE TO, KAR GOVORI DEDEK, ČISTA RESNICA.

OPAZOVALCA STA NEPREMIČNO IN TIHO OPAZOVALA NAPREJ. VODOMEC JE UJEL ŠE ENO RIBO. TE NI POJEDEL, PAČ PA JE Z NJO ODLETTEL PROTI STRMEMU BREGU IN NENADOMA IZGINIL.

»KAM JE TAKO HITRO IZGINIL?« JE BIL PRESENEČEN JAKA.

»V VARNO ZAVETJE, KJER IMA SVOJE GNEZDO. VEČ KOT TEDEN GARA IN SI V STRM BREG DOLBE DOLG ROV. NA KONCU IMA ROV PROSTORNO SOBICO IN TAM VODOMČEVA DRUŽICA LEŽE PET DO SEDEM ČISTO BELIH JAJC. ZDAJ JIH VERJETNO POTRPEŽLJIVO VALI. TUKAJ JE SONCE IN CVETJE SE RAZKAZUJE V PISANIH BARVAH, ONA PA OSTAJA V MRAKU IN TIŠINI ROVA,« MU JE POJASNIL DEDEK. »NA SREČO JI NJEN VDANI SOPROG POGOSTO PRIHAJA DELAT DRUŽBO. PRINAŠA JI SOČNE RIBICE, ZA POSLADEK PA ŠE SLASTNE KAČJE PASTIRJE. KO SE SAMICA NAVELIČA SEDENJA, JO PRI VALJENJU ZAMENJA SAMEC. ČAS TAKO HITRO MINEVA IN KON-

ČNO SE MLADIČKI PREKLJUJEJO SKOZI JAJČNO LUPINO.«

»KAKO MORAJO BITI LEPI ŠELE MLADIČKI!« JE NAVDUŠENO VZKLIKNIL DEČEK, ŠE VEDNO OČARAN NAD ČUDOVITIM NEBESNO MODRIM PTIČEM. »ŽAL TAKO KOT V PRAVLJICI GRDI RAČEK TUDI VODOMČEVI MLADIČI NISO TAKO LEPI KOT NJIHOVI STARŠI. RJAVI SO IN ZDI SE, KOT DA SO POLNI ČRNIH BODIC. STARŠI JIH MORAJO PITATI, DA ZRASTEJO IN SE POLEPŠAJO S SVILNATIM, SVETLIKAJOČIM SE PERJEM.«

»VŠEČ MI JE ZGODBA O VODOMCIH. GA PRIDEVA POGLEDAT TUDI JUTRI? ZDAJ PA POJDIVA NAPREJ, DA POIŠČEVA ŠE KAKŠNO ZANIMIVO ŽIVAL IN MI TUDI O NJEJ POVEŠ ZGODBO.« •